

יציאות השבת פרק ראשון שבת

י"ט

עין משפט
נר מצוה

קמ"א ב מ"י פ"ו
מ"ה שנת סוכה
כ"ה סוכה לאוין ס"ה שור
ש"ע א"ח סימן שנה
קכ"ו ג"ה מ"י פ"ו
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה א"ח סימן רמז
סוף א:
קכ"ו מ"י פ"ד סוכה
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה ג"ה סוכה פ"ו
סוכה לאוין ס"ה שור
א"ח סימן רמז סוף א:

[גישין ס"ה]

קמ"א ב מ"י פ"ו
מ"ה שנת סוכה
כ"ה סוכה לאוין ס"ה שור
ש"ע א"ח סימן שנה
קכ"ו ג"ה מ"י פ"ו
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה א"ח סימן רמז
סוף א:
קכ"ו מ"י פ"ד סוכה
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה ג"ה סוכה פ"ו
סוכה לאוין ס"ה שור
א"ח סימן רמז סוף א:

קמ"א ב מ"י פ"ו
מ"ה שנת סוכה
כ"ה סוכה לאוין ס"ה שור
ש"ע א"ח סימן שנה
קכ"ו ג"ה מ"י פ"ו
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה א"ח סימן רמז
סוף א:
קכ"ו מ"י פ"ד סוכה
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה ג"ה סוכה פ"ו
סוכה לאוין ס"ה שור
א"ח סימן רמז סוף א:

קמ"א ב מ"י פ"ו
מ"ה שנת סוכה
כ"ה סוכה לאוין ס"ה שור
ש"ע א"ח סימן שנה
קכ"ו ג"ה מ"י פ"ו
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה א"ח סימן רמז
סוף א:
קכ"ו מ"י פ"ד סוכה
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה ג"ה סוכה פ"ו
סוכה לאוין ס"ה שור
א"ח סימן רמז סוף א:

[תוספתא מ"ו פ"ו]

קמ"א ב מ"י פ"ו
מ"ה שנת סוכה
כ"ה סוכה לאוין ס"ה שור
ש"ע א"ח סימן שנה
קכ"ו ג"ה מ"י פ"ו
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה א"ח סימן רמז
סוף א:
קכ"ו מ"י פ"ד סוכה
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה ג"ה סוכה פ"ו
סוכה לאוין ס"ה שור
א"ח סימן רמז סוף א:

[תוספתא פ"ה]

קמ"א ב מ"י פ"ו
מ"ה שנת סוכה
כ"ה סוכה לאוין ס"ה שור
ש"ע א"ח סימן שנה
קכ"ו ג"ה מ"י פ"ו
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה א"ח סימן רמז
סוף א:
קכ"ו מ"י פ"ד סוכה
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה ג"ה סוכה פ"ו
סוכה לאוין ס"ה שור
א"ח סימן רמז סוף א:

[וע"פ ח"ס פ"ו פ"ו מנ]

[ד"ס סוכה]

קמ"א ב מ"י פ"ו
מ"ה שנת סוכה
כ"ה סוכה לאוין ס"ה שור
ש"ע א"ח סימן שנה
קכ"ו ג"ה מ"י פ"ו
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה א"ח סימן רמז
סוף א:
קכ"ו מ"י פ"ד סוכה
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה ג"ה סוכה פ"ו
סוכה לאוין ס"ה שור
א"ח סימן רמז סוף א:

ע"פ ח"ס פ"ו פ"ו מנ

[וע"פ ח"ס פ"ו פ"ו מנ]

[ד"ס סוכה]

קמ"א ב מ"י פ"ו
מ"ה שנת סוכה
כ"ה סוכה לאוין ס"ה שור
ש"ע א"ח סימן שנה
קכ"ו ג"ה מ"י פ"ו
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה א"ח סימן רמז
סוף א:
קכ"ו מ"י פ"ד סוכה
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה ג"ה סוכה פ"ו
סוכה לאוין ס"ה שור
א"ח סימן רמז סוף א:

[וע"פ ח"ס פ"ו פ"ו מנ]

[ד"ס סוכה]

קמ"א ב מ"י פ"ו
מ"ה שנת סוכה
כ"ה סוכה לאוין ס"ה שור
ש"ע א"ח סימן שנה
קכ"ו ג"ה מ"י פ"ו
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה א"ח סימן רמז
סוף א:
קכ"ו מ"י פ"ד סוכה
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה ג"ה סוכה פ"ו
סוכה לאוין ס"ה שור
א"ח סימן רמז סוף א:

[וע"פ ח"ס פ"ו פ"ו מנ]

[ד"ס סוכה]

קמ"א ב מ"י פ"ו
מ"ה שנת סוכה
כ"ה סוכה לאוין ס"ה שור
ש"ע א"ח סימן שנה
קכ"ו ג"ה מ"י פ"ו
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה א"ח סימן רמז
סוף א:
קכ"ו מ"י פ"ד סוכה
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה ג"ה סוכה פ"ו
סוכה לאוין ס"ה שור
א"ח סימן רמז סוף א:

[וע"פ ח"ס פ"ו פ"ו מנ]

[ד"ס סוכה]

קמ"א ב מ"י פ"ו
מ"ה שנת סוכה
כ"ה סוכה לאוין ס"ה שור
ש"ע א"ח סימן שנה
קכ"ו ג"ה מ"י פ"ו
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה א"ח סימן רמז
סוף א:
קכ"ו מ"י פ"ד סוכה
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה ג"ה סוכה פ"ו
סוכה לאוין ס"ה שור
א"ח סימן רמז סוף א:

[וע"פ ח"ס פ"ו פ"ו מנ]

[ד"ס סוכה]

קמ"א ב מ"י פ"ו
מ"ה שנת סוכה
כ"ה סוכה לאוין ס"ה שור
ש"ע א"ח סימן שנה
קכ"ו ג"ה מ"י פ"ו
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה א"ח סימן רמז
סוף א:
קכ"ו מ"י פ"ד סוכה
סוכה כ סוכה ש"ע
סוכה ג"ה סוכה פ"ו
סוכה לאוין ס"ה שור
א"ח סימן רמז סוף א:

נותנין מונוט לנכרי בחלה. בשבת אפילו לב"ש דרגיל לאכלו
מיד ודוקא מונוט אבל שאר חפשים אסורים אפילו
לב"ש דלא שרי ב"ה אלא בע"ש אבל בשבת לא וא"ח ואמאי נותנין
מונוט לנכרי בשבת הא כיון דלון מונוטין עליו כדאמרין דהא

ובפ"ב דבינה (דף כ"ה) דמוציא אמי את
הנכרי שאין מונוטין עליו ליתסר
כדאמרין בפ"ק בנדרה (דף ק"ה)
דאסור לערוך בשבת לתת מונוט
לפני חיה משום דלון מונוטין עליו
ה"ה הל' למוסר בכרי ויש לומר כיון
דמפרנסים עניי נכרים עס עניי ישראל
משום דרכי שלום חשיב קלם
מונוטין עליו לענין אסור מותר
שבות דרבנן אבל לענין עשיית
מלאכה ב"ש דהוי אסור דאורייתא
לא חשיב מונוטין עליו:
כחוב בל"ז שפ"א חלה נכרי ושלח יהודאי
א' ב"ש ששלח לו מ"יט ואם לא שלח לו
ימות והנכרי הוי מוחזק בעיר והתיר לשלוח
לו מ"י נכרי משום דרכי שלום ושלח אל רביו
שמחה והתיר לו אבל לא מ"י ישראל והכרי
יחזק נראה דהוא דיון בשבת אם הוי הענין
כך שהיה דבר שש"ך דרכי שלום מנון שהיה
הנכרי אלא נראה שמוסר לשלוח לו על ידי
נכרי לידון דלות לן שפחה רשות הרבים
דאורייתא [ח"ס ישיב]:

לא יסמיר. אין לפרש משום
שבות כלום וכב"ש דל"כ אפי'
בבב"ש ובחמשי נמי אלא כב"ה
היא דלית לה שבות כלום או בחלוק
ועלית וכיוצא בזה איירי דלא ש"ך
שבות כלום ואסור לפי שגמרה
כטעם שכן שבת אף על פי שממשיכו
יחד חדש או שבת דלאסור משכירו
ליום אפילו בבב"ש ובחמשי אסור
כדמשמע בסוף הדין (ב"מ דף נ"ח) גבי
שוכר פועלים לשמור פרה או חמור
ודוקא לשוכרו דמיחוי כטעם שכן
שבת אבל שאלה שריא:
אלא אם כן ק"ץ לו דמים. מהני'
נמי דטעמים כלים לכוס
ועורות לעבדן איירי נמי בקולן והא
דפריך והלא ק"ץ לב"ה פריך:
אין מפליגין בספניה. אפילו תוך
התחום אסור משום שט
כדמוכח בפ' תולין (למקן קלס) ושם
גבי הוא לורבא מדרבנן דאמר למינס
בשינא ואולי לאידך גיסא ושמר פרי
משמע דתוך התחום היה אפ"ה בלא
הערמה אסור*:

השום והבוסר והמלינות. למאי
דקאמר בר"ש חבית (למקן
קמ"ג) מודים חכמים ל' יהודה
בשאר פירות ומייתי מדתניא סוחטין
בפגנין (ה) ועורדין אבל לא ברמונים
ל"ל דשם ובוסר יותר עשין למשקין
מפגנין ועורדין ומיזה הסם מוסק
דמדיין אפי' דלא בני חסידה ניהו
האילן והחשכיתא ה"ל משקין ולפ"י
הא דקתני סוחטין בפגנים לאו
השום והבוסר והמלינות. למאי
דקאמר בר"ש חבית (למקן
קמ"ג) מודים חכמים ל' יהודה
בשאר פירות ומייתי מדתניא סוחטין
בפגנין (ה) ועורדין אבל לא ברמונים
ל"ל דשם ובוסר יותר עשין למשקין
מפגנין ועורדין ומיזה הסם מוסק
דמדיין אפי' דלא בני חסידה ניהו
האילן והחשכיתא ה"ל משקין ולפ"י
הא דקתני סוחטין בפגנים לאו

סחיתה גמורה קאמר אלא מיתוק בעלמא: ר"ב
קשה לרי' היכי מוכח דסבר ר' ישמעאל כל דלתי ממילא אפי' עבד
דלא אתי ממילא והא דנקט ריסקן משום רביות דר"ע ועוד הימה דר"ע דאמר "לא יגמור לא כב"ש ולא כב"ה וגמרה לרי' דיגמור הייט
דיגמור ויאלץ בשבת ולא דמי למשקין שבו שחטין גמורין שמה יסחטו דהכא אפילו יסחטו ליכא אסור דאורייתא משום דלתי ממילא
והסקה מייתי שפיר דקסבר ר' ישמעאל כל דלתי ממילא ש"ד אפי' לב"ש כיון דלתי עבד ליה בשבת לאו מחייב ור"ע דאמר לא יגמור
לא סגרי' להסור הקורה דסבר כב"ה אלא שלא יגמור כדי לאכול משקשם הויס דאסורין אפי' לב"ש כשאר משקין שבו דאסורין דתך סחיתה
נמי דאורייתא אפי' דלתי ממילא ועי' דיגמור בידים משתחשך דלא דמי למתני' דלא שרי ב"ה אלא טענית קורה אבל בידים לא
דהכא כשלין מחוסרין דיכה כדאמר בסמוך והסקה מייתי שפיר דכיון דשרי ר' ישמעאל להסוחט בידים ולא גזר אטו מחוסרי דיכה א"כ
במחוסרי דיכה נמי סבר דלא מחייב ובתך הכי קאמר דלרי' ישמעאל במחוסרי דיכה מחייב ור"א אסור עס חסכה לב"ש:
מחוסרין אבל כר"ע לא אחיז כיון דאסר בשלין מחוסרין דיכה אטו מחוסרין דיכה מכלל דמחוסרין דיכה מחייב ור"א אסור עס חסכה לב"ש:
שמן

יובל והוא השוכר ופושל כל אגרת לפי ששפחה לא אין שפחה א"כ קצין שכן שלוח או אם יכול השולח להגיע במקום שהוא שרי (בין) פי שהאגרת שלוחה אליו סמכו ויט ואפילו בבית הספר לחסות
ואי קתב דואר במתא כענין שפירשנו לפעלה אפי' שלא קצין שרי דהא אגרת לפי דואר שדורה ובי דואר הוא כפחה בהרבה ואם קצין שכן השפחה לשליח בין יש בי דואר בין אין שם בי דואר בין פני
אצל אי שושפחה לא ריו אי מיני מותר. אסור על יוסף הכהן החסיד שלא נמצא כתב ידו ביד נכרי שפחה. הא דהגן נתינת כלי לכן לכוס נכרי שפחה היא. הא דהגן רבנן אין מפליגין בספניה פחות

פוחת הכבלי. טענין בו חמך כדאמר' באלו עובדין ואילו עשו
לאכול יחד אלא לעבול בו ואילו כלה עד זמן מרובה: שלשים יום.
משמתינן לדרוש בהלכות הפסח חלה אזהרת פסח עליו: ככל.
רמי עליה לומר: לא יסמיר אדם כליו. לעשות בהן מלאכה בע"ש
דנראה שממשיכו לו ללורך השבת: תורה אור

שלא נמצא בפ"ד ידו. שלא יוליכט
בשבת: אלא אם כן ק"ץ לו דמים.
דכיון דק"ץ לו דמים בדידיה טרח
וב"ש לא מודו בק"ץ דלפילו בק"ץ
פליגי דהא לא עדיף ממוסר ומשאל
וטתן מתנה אלא מילתא דב"ה
אשמעינן דבדלא ק"ץ לא פליגי
דאסור: לביטו. של מי ששפחה לו:
לבים הסמוך. לחומת העיר ששפחה
ס: וסלא ק"ץ. ואמאי אסרי ב"ה
הא חזינא שרי לעיל: וסלא אמרם
רישא אין מפליגין. א"כ ק"ץ: דואר.
שלטון העיר ולו רגילין לשלוח
אגרות: שפחה במתא. מפליגין בלא
קולך בבדי שגיגה השליח למר לבית
הדואר ולמר לבית הסמוך לחומה
ורישא דלון מפליגין בלא ק"ץ כלל
דלא קביע במתא ואם לא ימלא
יהא לריך לין אחריו בשבת:
מפליגין. מפרשין מן היבשה לים
וחו[סן] (הפלת) ספיה על שם מפליג
שלטון מן היישוב ומרבינו יעקב
שמעתי בעירובין שאלמנתינו של ים
נקרא פילוס וק"ץ בשלון לעז פילוס:
ופוסק. עס הנכרי ע"מ לשבות ואין
לריך לשבות: ופסוק ללידן. אין אלא
מחלך יום ובע"ש היה שם יום השוק
כדאמרין בפסחים במקום שגהו [דף
:] [ומדבריהם למדנו כו] ונפקא מינה
לשבת הסוכה: לקבלה. כוסם: כמס
כעית עליהם. בשמר כיבוס: ככר
קדמון רבנן. שלמדו סהלבנים
קשים לכבסן יותר מן הצנונים:
לימשיחם. ומדעט בנתינתו ובחורחו:
דכוזי. ברותחין: דלמי ממילא.
כנון משקין הללו שנסחטים מאלוהם
ובלבד שיתחיל מעבוד יום: כוסר.
ענבים בתחילתן כשהן דקים מוילא
מין משקין לעבול בו כשר לפי שהוא
חוק וקרוי להחמין: ממילא. שובלין שלא
כשלו כל לרין מרסקן ועושין באבנים
ומשקה זו מין ומבטל בו: יגמור.
מחלך מרסקן ונכרס כוכבד יניחם
בכלים ויאלו מעלמן ומותר לכתחילה:
לא

הנהרות
הבית
(ה) תוס' ד"ה
הס' וכו'
בפגנין
דאורייתא
וטעמיהן:

חומה דינא
רישא ח"ק אין
משלחין בשבית
יכול להגיע
אלא איך ק"ץ
והיינו כפולת
דסיפא בשל
ק"ץ אם יכול
להגיע דשרי
ויש פסחים
דגמיר ודאורייתא
דלון מותרת
והיינו כפולת
דלעיל דאורייתא
ס וכן הנה
פ"ה ודעה
בספרי [ח"מ]

גליון
הש"ס

גמ' לפי
הנכרי פ"ה
פי' לעיל דף ג'
פי' ח"ס ד"ה
כב"ה דרישא:

גמ' לפי
הנכרי פ"ה
פי' לעיל דף ג'
פי' ח"ס ד"ה
כב"ה דרישא:

גמ' לפי
הנכרי פ"ה
פי' לעיל דף ג'
פי' ח"ס ד"ה
כב"ה דרישא:

[ג"ל רב"ז]

לא יגמור כב"ש
ולא כב"ה כ"ע
מכב"ש

לא יגמור כב"ש
ולא כב"ה כ"ע
מכב"ש

לא יגמור כב"ש
ולא כב"ה כ"ע
מכב"ש

לא יגמור כב"ש
ולא כב"ה כ"ע
מכב"ש